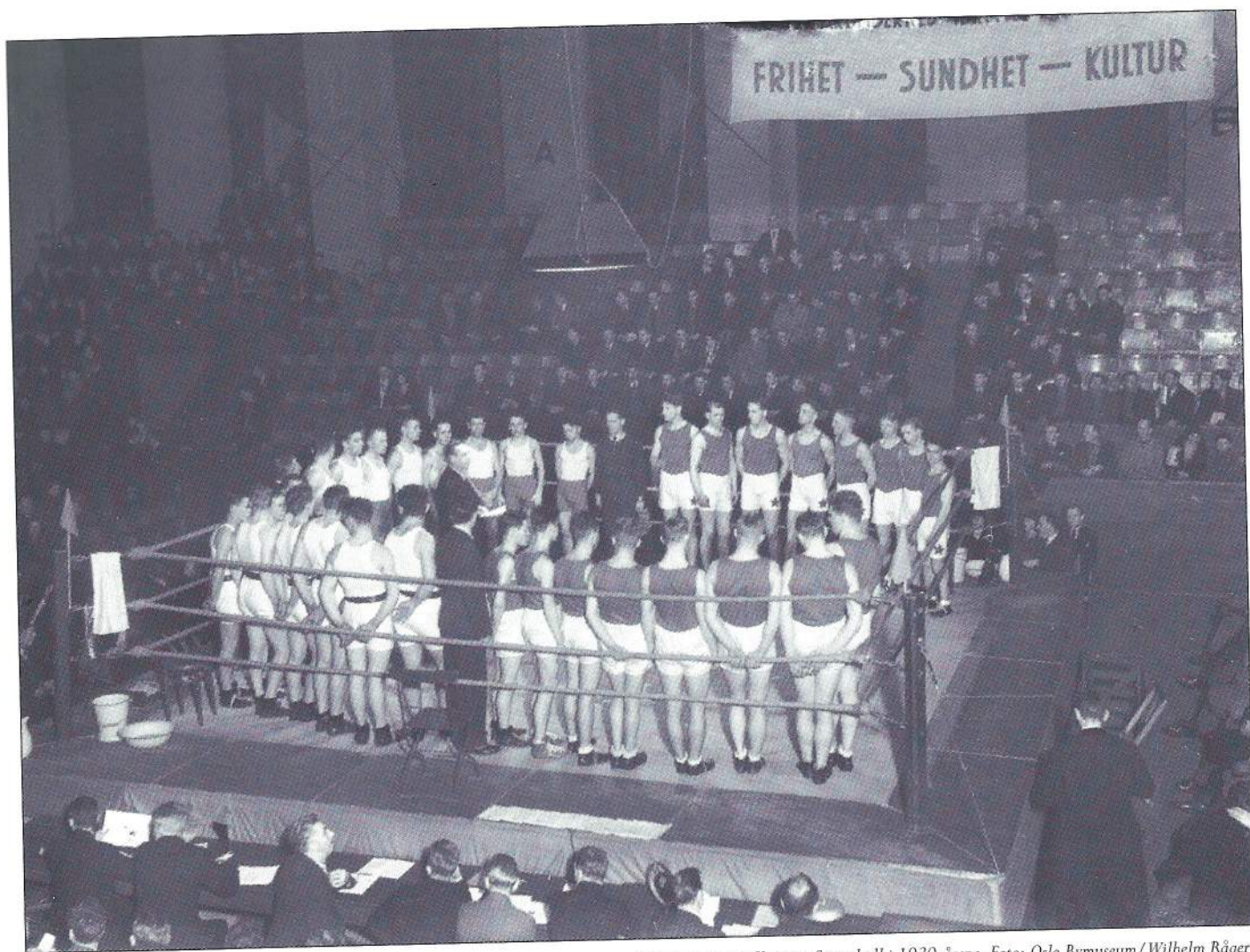

KAMPENKALENDEREN 2005

IDRETT PÅ KAMPEN

Bokseturnering i Kampen Sportshall i 1930-årene. Foto: Oslo Bymuseum / Wilhelm Råger

Utgitt av Kampen Historielag

Kr 60,-

Årets kalender

Du sitter nå med Kampenkalenderen 2005 i hendene, og den røde tråden denne gangen er idrett. På Kampen har det «alltid» vært drevet ulike former for idrett. Kampegutta har tradisjonelt hevdet seg best i idretter som fotball, skøyter og ishockey, men utøvere fra Kampen har også vært drevet med tradisjonelle arbeideridretter som boksing og bryting, i tillegg til friidrett, hopp, tennis og mye mer.

Mange av de største bragdene eller begivenhetene der idrettsfolk fra Kampen eller Kampen som arena har vært i sentrum, er trukket frem i denne kalenderen. Noe av dette kan ha vært nevnt i andre sammenhenger i tidligere kalendre. Dette kan også være tilfelle for personer eller begivenheter som ikke er trukket frem denne gangen. For det er selvsagt ikke mulig å dekke alle store, eller små, idrettsutøvere og idrettsbegivenheter fra Kampen, derfor presenterer denne kalenderen bare et lite tversnitt av flotte idrettsfolk som Kampen kan være stolte av.

Redaksjonen

Har du et gammelt bilde fra Kampen?

Vi i Kampen Historielag er interessert i bilder som dokumenterer dagligliv på Kampen. Dette kan være bilder både fra arbeid og fritid eller av bygninger og miljøer slik de så ut før i tiden. Det er fint om bygninger eller personer på bildene kan identifiseres. Dersom du har et bilde som du tror kan være av interesse for historielaget, ber vi deg ta kontakt med oss.

Utgitt av
Kampen Historielag, Bøgata 21, 0655 Oslo

I redaksjonen:

Gro Aschim, Christine Bergh-Smith, Sverre Syversen, Lasse Solberg, Arne Bjørndal, Cato Bautz, Siri Bryn.

Layout: Siri Bryn

Repro og trykk: Kursiv Media AS

Opplag: 850

Kampen Historielag takker alle bidragsytere.

Januar

Faksimile fra Sportsmanden

Bokseren Haakon Lind

I 1953 besøkte jeg Haakon Lind i Jens Bjelkesgate. Mitt ærend var å lage et julenummerintervju til salige Sportsmanden, den i sin tid så populære sportsavisen som jeg hadde den gleden av å jobbe i gjennom 16 år.

Da fortalte Haakon om en match mot svenskene i Sportshallen på Kampen som står som et av de virkelige skandaleoppgjør i norsk idrettshistorie. Dato: 29. januar 1928. I den siste kampen ble de norske bokserne fullstendig bortdomt.

Publikum stormet ringen, øl og vinflasker haglet i luften. Benkerader ble brukket og brukt som slagvåpen. Noen forsøkte å stanse den brølende og hysteriske massen. Ekstra mannskaper fra politiet kom, og først langt på natt ble det stille i den ramponerte Sportshallen. Skandale av rang.

Lettvekteren Haakon Lind var eneste nordmann som vant den kvelden i lettvekt. Han slo knockout på svensken i 1. runde.

Per Jorsett

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
1						1	2
2	3	4	5	6	7	8	9
3	10	11	12	13	14	15	16
4	17	18	19	20	21	22	23
5	24	25	26	27	28	29	30
6	31						

Foto: Arbeiderbevegelsens Arkiv og Bibliotek

Christiania Staalverk – Sportshallen

Christiania Staalverk ble oppført i 1916 i jobbetiden under første verdenskrig, en krigsprofitorvirksomhet basert på produksjon av våpen og krigsmateriell. Men krigen sluttet «for tidlig», så verket gikk konkurs i 1920. Bygningen ble overtatt av idrettslaget Kampørn som bygde den om til sportshall på dugnad. Den rommet 3500 tilskuere, og ble atlettsportens høyborg i årene som kom.

Hallen sto ferdig i 1926, og det ble utkjempet en lang rekke oppgjør som ga hallen ry utenfor byens grenser, fram til den ble revet i 1939. Rundt Sportshallen ble Kampen Byggeselskaps gårder oppført i 1930-årene. Den store åpne parkplassen vi finner ved enden av Nittedalsgata i dag, er tomten etter Christiania Staalverk. Den første bokselandskampen som fant sted mot Tyskland i 1927, ble utkjempet i Sportshallen. Tyskland vant 5-3. Den andre bokselandskampen var mot Sverige i 1928, og endte opp som et skandaleoppgjør i norsk idrettshistorie. (se januar måned).

Einar Rose har tatt med Sportshallen i en av sine revyviser, om han Severin, hvor det heter at: «Kampens sportspalass var fylt til siste plass, da lød det i fra trampen i tenor og i bass, gi deg ikke Severin – mere blod for penga...».

Det ble også arrangert utstillinger, spilt teater og holdt danseshow i hallen.

Quisling hadde tillyst et møte i Sportshallen på midten av 30-tallet, men ungtkommunistene fordelte seg i hallen og på galleriet med råtne egg og overmodne tomater, og «føreren» fikk ikke sagt mange ordene før den første tomaten klasket i veggen. Politiet hadde nok fått snusen i at noe skulle skje, for svartemarjer stod oppmarsjert utenfor. Det ble et lurveleven med Quislings livgarde, politi og aksjonister, men hensikten var oppnådd; nazistene ble jaget fra Østkanten.

Christine Bergh-Smith

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
5		1	2	3	4	5	6
6	7	8	9	10	11	12	13
7	14	15	16	17	18	19	20
8	21	22	23	24	25	26	27
9	28						

Mars

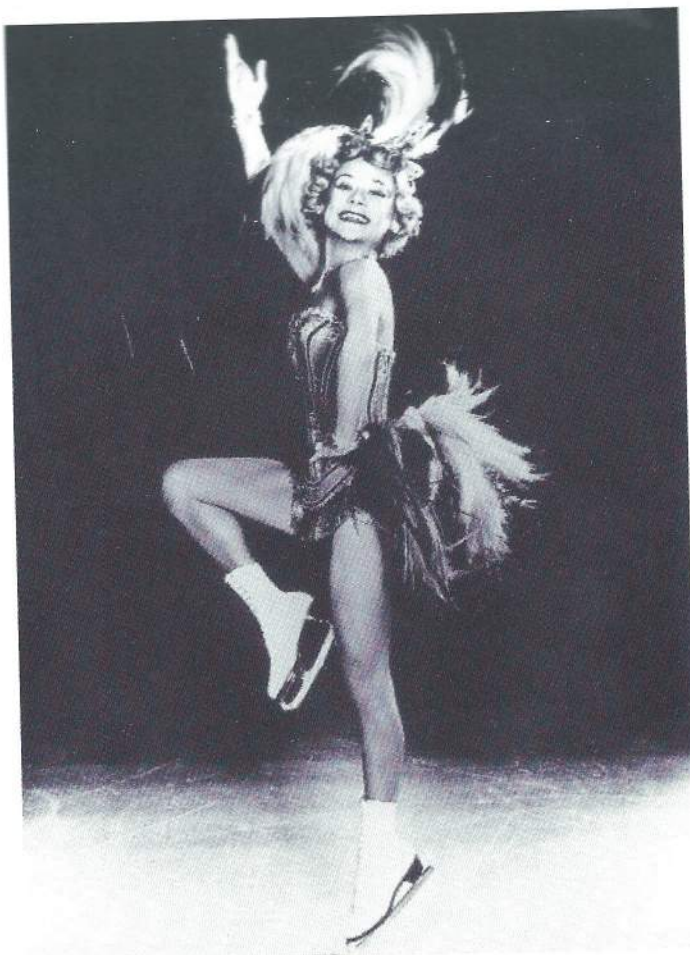

Foto: Sonja Henie-arkivet

Sonja Henie på Jordal Amfi

Sonja Henie besøkte Jordal Amfi med sitt isshow "Holiday Ice-Revue" både i 1953 og 1955. Norges verdensberømte kunstløper og filmstjerne hadde da gjennom flere år turnert USA med sine spektakulære isshow. I 1953 var det første gang hun opptrådte med isshow i Norge, og hun måtte overtales for å stille. På premieren 21. august 1953 var Rolf Kirkvaag konfransier. Ved starten av forestillingen ga han publikum beskjed om å tenne lightere eller fyrstikker. I et ellers mørklagt Jordal Amfi ble det en stemningsfull åpning med masser av levende lys idet Sonja Henie kom feiende inn på isen i sin lange mink-cape til tonene av «One in a million».

Skøytestjernen selv var meget nervøs før premieren på Jordal Amfi i 1953. Dette var hennes første opptreden på norsk jord på atten år, og hun var usikker på hvordan hun ville bli mottatt. Hun behøvde ikke bekymre seg, for isshowet ble en enorm suksess. Folk valfartet fra hele landet for å se henne danse på isen. Et lignende isshow hadde aldri vært

vist i Norge tidligere, og Jordal Amfi fikk med dette en «touch» av Hollywood. Showet ble satt opp hele 33 ganger, og da teppet falt for siste forestilling hadde mer enn 360 000 personer sett showet.

Sonja Henie besøkte Oslo og Jordal Amfi igjen i tre uker høsten 1955, og forestillingene ble også denne gangen en stor suksess.

Gro Aschim

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
9		1	2	3	4	5	6
10	7	8	9	10	11	12	13
11	14	15	16	17	18	19	20
12	21	22	23	24	25	26	27
13	28	29	30	31			

20. Palmesøndag 24. Skjærtorsdag 25. Langfredag 27. Første påskedag 28. Andre påskedag

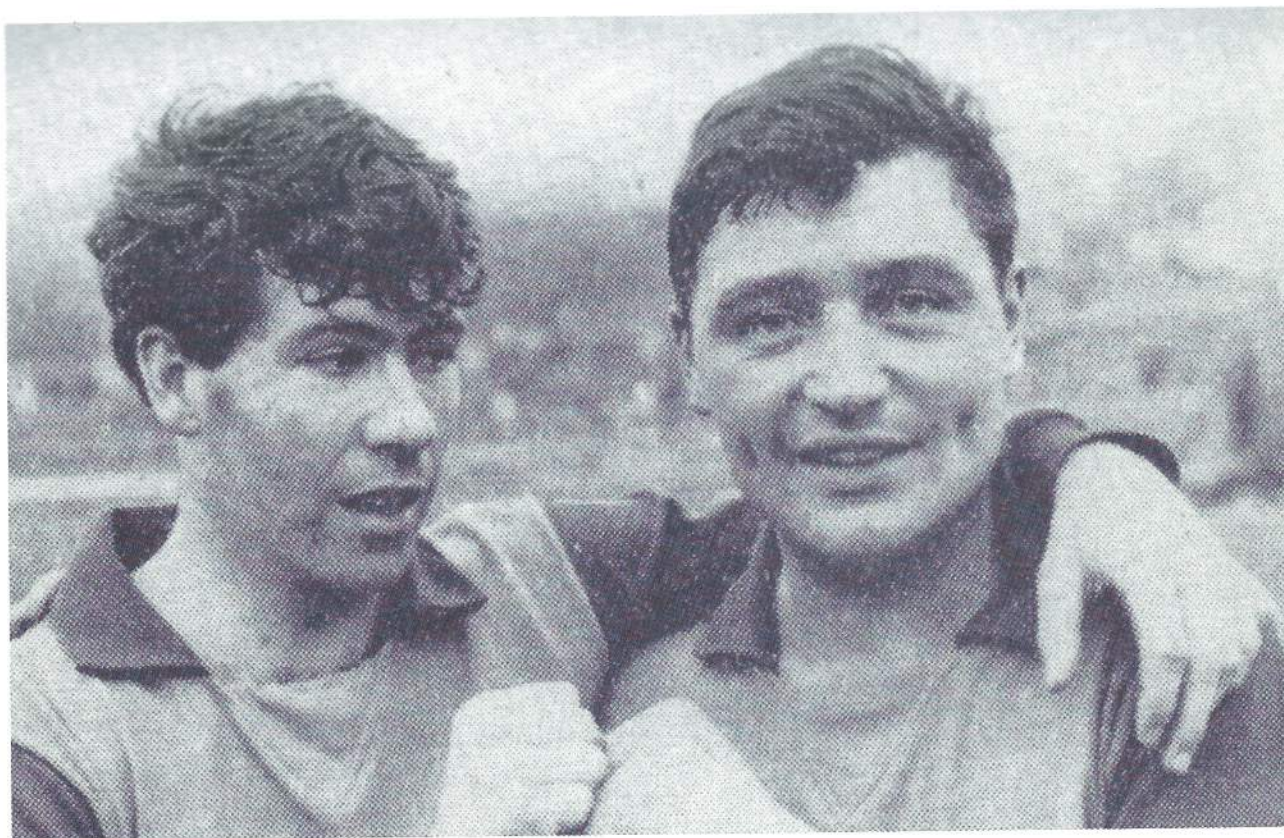

Foto: Privat

Drillo og Lille Petter'n

Per Skjerwen Olsen, Lille Petter'n, er en ekte Kampegutt. Oppvokst som han er et steinkast fra Kampen park. Han var et idrettstalent av de sjeldne og var gymlærernes yndling på Kampen skole. Det ble mest fotball og ishockey, men han hadde også gode plasseringer i Bækkelagsrennene i hopp. Det var datidens norgesmesterskap for barn og ungdom.

Som fotballspiller var han medlem av Vålerengen, og i 1965 var han svært viktig da VIF vant serien. Han ble selv ikke mester med bare 4 kamper, men han skåret 6 mål. Han var en matchvinner og ener.

Som ishockeyspiller for Vålerengen fikk Lille Petter'n 79 VM-OL kamper. Han debuterte på Jordal Amfi i VM 1958. Norge tapte 12-0 for Canada. Egil Olsen møtte Lille Petter'n i Vålerengen. Han fikk navnet Drillo av ham. I en E-cup-kamp på Goodison Park i Liverpool mot Everton i 1964, ble det stopp i spillet. Egil triksa litt

og pælma ballen ti meter opp i lufta og dempa den på nakken! More, more, ropte publikum. Etter det ble det Drillo. Han ble siden berømt og beryktet langt utenfor landets grenser som trener for det norske landslaget.

Lasse Solberg

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
13					1	2	3
14	4	5	6	7	8	9	10
15	11	12	13	14	15	16	17
16	18	19	20	21	22	23	24
17	25	26	27	28	29	30	

NM i håndball 1962 Grønland-Elverum 18-11. Foto: Privat

Jon Herwig Carlsen

Jon er født på Kampen, i Norderhovsgt. 14 (Øksdalgården). Han gikk ut av Kampen skole i 1950 og tok artium på Vahl skole. Bare 18 år gammel ble han vikarlærer på Kampen, tok så Lærerskolen og ble ansatt på Kampen igjen i 1959. Der jobbet han som lærer til 1967.

Som idrettsmann var Jon medlem av Grønland og Gamlebyen. Han ble norgesmester junior i ishockey for Gamlebyen i 1955. Det var over 5000 tilstede på Jordal Amfi da Gamlebyen slo Furuset i finalen.

Som håndballspiller ble Jon norgesmester to ganger. Første gang *utendørs* på Elverum i 1962. Elverum ble slått 18-11, og bildet viser Jon med nr. 4 på ryggen. Det gikk hardt for seg og Jon fikk 4 dager på sykehus i Elverum. I 1963 ble Jon norgesmester igjen, denne gang innendørs i Nordstrandshallen.

Men det var i NRK Jon ble kjent for det norske folk. Han ledet Trafikkposten i 20 år og kommenterte 21 A-VM i ishockey for NRK/TV fra 1969-90.

Det ble etter hvert langrenn og skiskyting, og høydepunktene var mange. Selv trekker han fram åpningssermonien fra OL på Lillehammer i 1994, som det største. Jon bor nå i Asker og har ingen planer om å pensjonere seg.

Lasse Solberg

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
17							1
18	2	3	4	5	6	7	8
19	9	10	11	12	13	14	15
20	16	17	18	19	20	21	22
21	23	24	25	26	27	28	29
22	30	31					

5. Kristi himmelfartsdag 15. Pinsedag 16. 2. Pinsedag 17. Grunnlovsdag

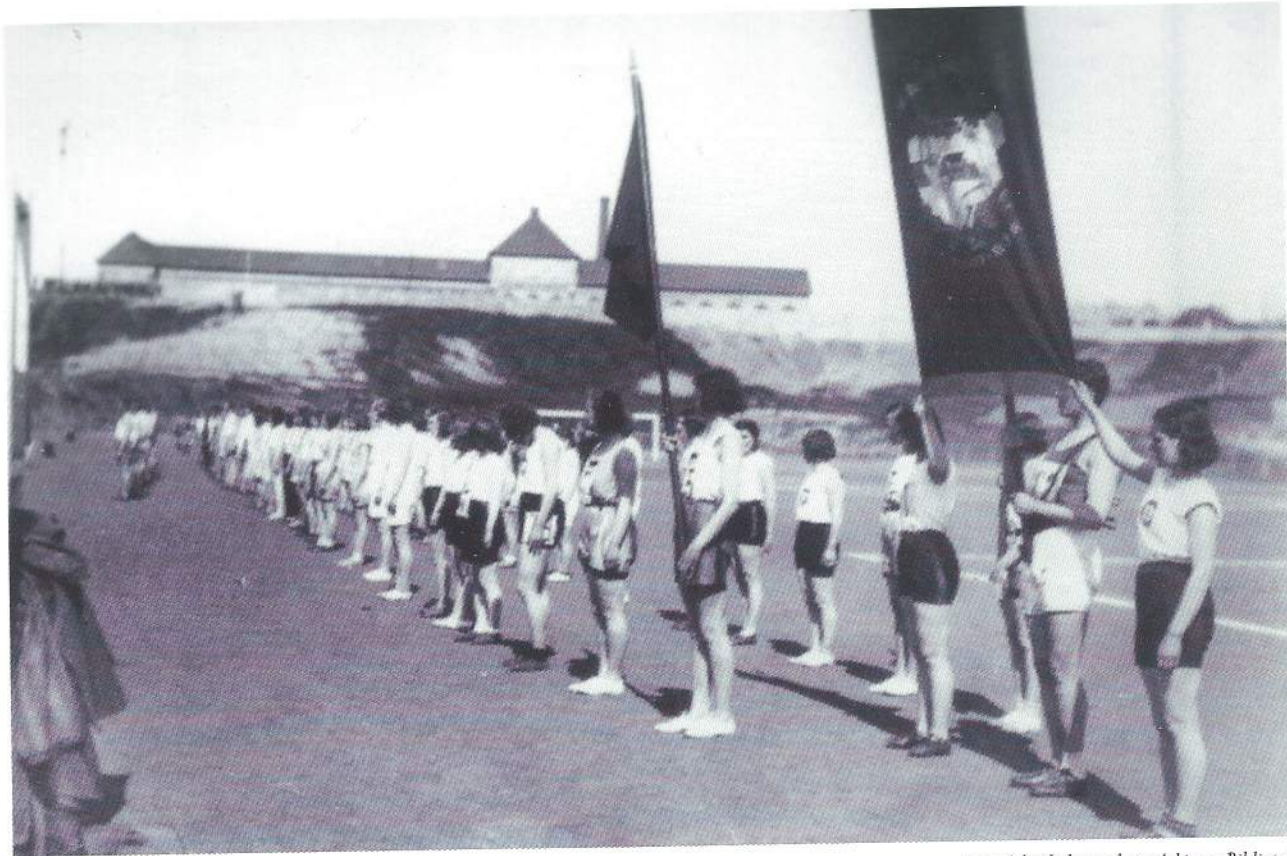

Foto: Arbeiderbevegelsens Arkiv og Bibliotek

Friidrett for kvinner

I 1927 fikk kvinner for første gang konkurrere i krets- og norgesmesterskap i friidrett. Det var riktignok bare kvinner tilknyttet Arbeidernes Idrettsforening (AIF) som fikk lov til å delta på idrettsstevner. Først tjue år senere fikk kvinner som hadde vært tilsluttet «borgerlige» idrettslag delta i mesterskap i friidrett. Månedens bilde er fra åpningen av arbeidermesterskapet på Jordal idrettsplass i 1933.

Splittelsen i idrettsbevegelsen som førte til dannelsen av Arbeidernes Idrettsforening i 1924, bidro blant annet til at kvinner fikk muligheter til å delta i egne arbeideridrettsstevner. Mot slutten av 1930-tallet bedret forholdet seg mellom AIF og den borgerlige idrettsbevegelsen, og i 1940 ble de to idrettsforbundene slått sammen. Dette førte imidlertid ikke til noen ny giv for kvinneidretten. Antall kvinnelige medlemmer i friidrettsforbundet var relativt høyt rett etter krigen, men medlemstallet sank raskt, og det var ikke før på midten av 50-tallet at medlemsmassen var tilbake på 1946-nivå.

Etter et friidrettsstevne på Bislett i 1947, der det var satt opp et 800 meter-løp for kvinner, skrev Dagbladets journalist følgende: «Mens det som regel

er vakkert å se på en mannlig gruppe styrte mot målsnoren, virker kvinnene langtfra slik vi helst vil se dem. Ansiktene fordreies i en stygg grimase og selve løpet ble ustøtt og komplett stilløst».

Samfunnets fordommer mot kvinnelige idrettsutøvere som her kom til uttrykk, bidro sterkt til at det tok tid å få frem gode kvinnelige utøvere innen friidretten. Første kvinne ble forøvrig valgt inn i sentralstyret i Norges Idrettsforbund i 1957.

Gro Aschim

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
22			1	2	3	4	5
23	6	7	8	9	10	11	12
24	13	14	15	16	17	18	19
25	20	21	22	23	24	25	26
26	27	28	29	30			

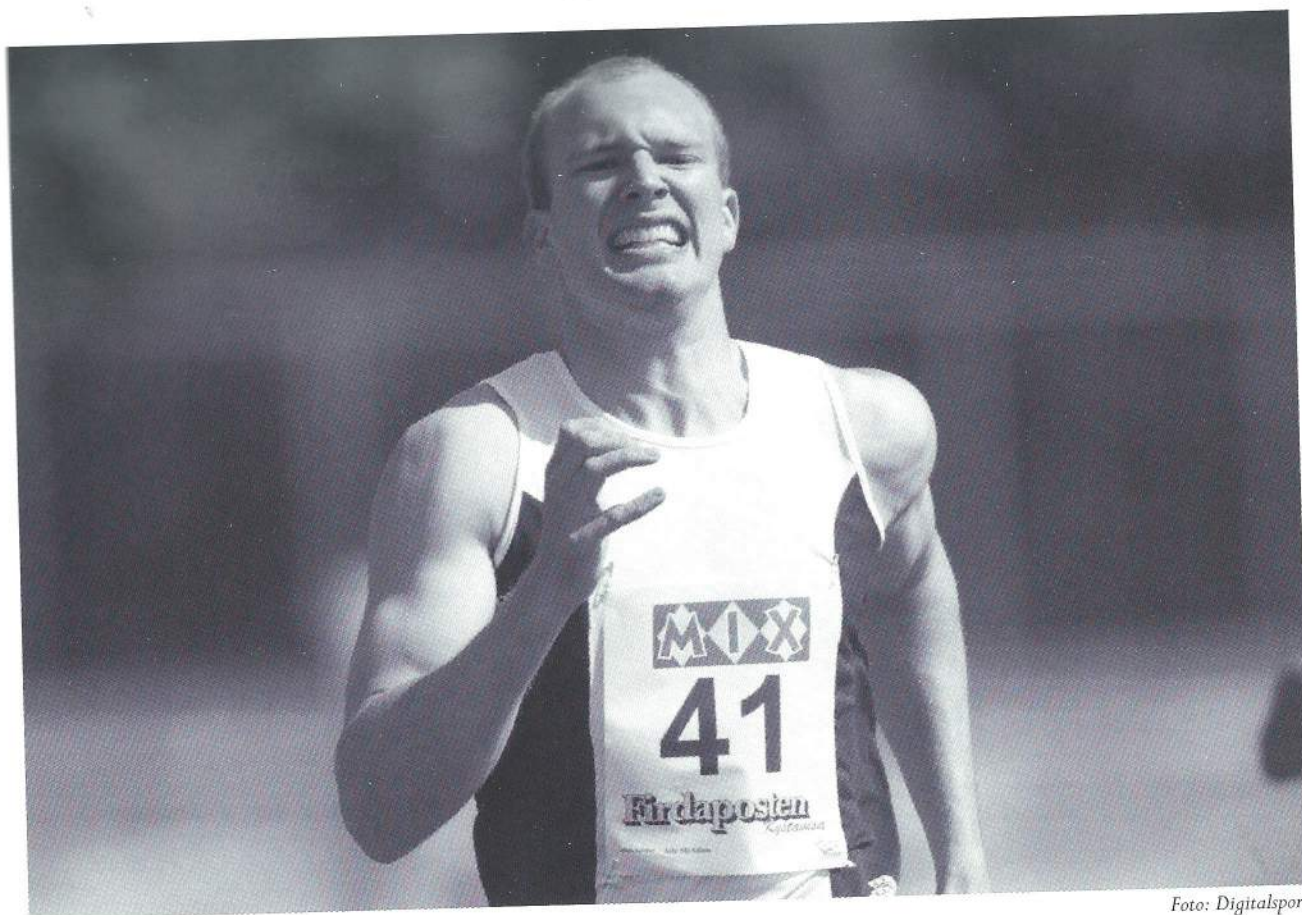

Foto: Digitalsport

Norges beste hekkeløper!

Trodde du alt var fotball? Å nei, du! Det finnes noen «gærninger» som liker friidrett. En av dem bor på Kampen, heter Atle McAdam, født i 1977 og har bodd her hele sitt liv. Til å begynne med løp han i Hurdalsgata, der han har vokst opp. Så løp han mye rundt omkring på Kampen. På månedens bilde løper han forttere enn noen annen nordmann har gjort på 400 hekk, og satte dermed ny, norsk rekord på 50,67. Dette skjedde i 2003, og den gamle rekorden hadde da stått i hele 19 år.

Atle har alltid likt å konkurrere og være fysisk aktiv. Han klatret i trær, prøvde ishockey på Jordal, basketball, turn, og mye annet rart, til og med litt fotball. Men det var friidrett han likte best. En periode tidlig i tenårene gikk han med avisen bl.a. på Kampen, det vil si han gikk ikke; han løp! Opp og ned trappeoppganger, mange etasjer, med stor intensitet. Han ble kjempesprek! Og så begynte han å sette rekorder på friidrettsbanen. Som syttenåring løp han 400 meter hekk på 52,83, og var nest best i Europa i sin aldersklasse. Men også andre ting: Kast med kule, spyd og diskos, hopping høyt og langt, og

mange andre typer løp (100, 200, 400, 800 meter), og noe av det mest krevende: 10-kamp. Da må man hoppe stav og løpe 1500 også. Alt dette fikk næring via oppveksten på Kampen. Jordalområdet, skolegården, trappeflyng og Kampen park ga grunnlaget! I voksen alder har han kjøpt leilighet i Normannsgata 43 sammen med kjæresten sin, Margit Katrine Strand, som også er en av Norges beste friidrettsutøvere. På Kampen ville de bo!

Amund Eriksen

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
26					1	2	3
27	4	5	6	7	8	9	10
28	11	12	13	14	15	16	17
29	18	19	20	21	22	23	24
30	25	26	27	28	29	30	31

Til venstre på bildet er Thorleif «Toffa» Olsen og til høyre «Bamse». Fra boka «fra Sotahjørnet til Bohemen», Vålerengens Idrettsforening 1913-2003.

Bjarne «Bamse» Hansen

«Bamse» Hansen, født 1929, vokste opp i 1. etg. i Vestbygata 3 C, nå Sonsgt 3 C. Bamse var en av 5 søsken på to rom og kjøkken. Faren Kristian var murarbeider, i likhet med to av Bjarnes brødre, Hans og Kåre. Tilnavnet Bamse fikk han av ungene i gården, for han var en sterk liten plugg, som bl.a. gikk skolegården rundt i bro.

Det blei fotball på Bjarne. I Frogg, i likhet med faren min, Kåre. Før krigen var det splittelse i den organiserte idretten med arbeideridrettsforbundet og det borgerlige idrettsforbundet. Frogg var med i arbeideridrettsbevegelsen. VIF var en borgerlig klubb. Da Bamse som junior etter krigen gikk over til VIF, var ikke dette populært blant Kampegutta, selv om idretten igjen var samlet i ett forbund, for VIF hadde fortsatt rykte som en borgerlig klubb. Det gikk over etter hvert. I VIF kom han rett fra juniorlaget til A-laget i 1947. Det er artig å tenke på at keeperlegenden Henry «Tippen» Johansen spilte sin siste A-lagskamp for VIF året før. Da hadde han vært på A-laget siden 1924. De siste kampene Bjarne spilte for Enga, var i oktober 1964 mot Everton og hans toppserie-kamp nr 158 mot Rosenborg. Da med de ikke ukjente herrerne Nils Arne Eggen og Egil Roger Olsen på laget. Bamse er den spilleren som har vært flest sesonger på A-laget etter 2. verdenskrig med 17 sesonger.

Så Bamse står virkelig i legendesuset i norsk fotball, fra Tippens historiske OL-bronse i 1936, til VIFs bohemry på 50 og 60-tallet, sammen med bl.a. Henger'n og Bruno under bohemsjef og oppmann Helmut Steffens myndige ledelse. Sjøl førte ikke Bjarne noen typisk bohemstil. Han ble tidlig gift med sin Berit og fikk datteren Sidsel i 1951.

Bjarne var en forsvarskjempe. Han ble karakterisert som en hard, fairplayende spiller. Stopperne gikk ikke i angrep. Det kan nevnes at han i løpet av 17 sesonger og 158 toppseriekamper scoret 0,006 mål pr kamp, eller til sammen 1 mål, mot Viking i 8. serierunde 9.10.1956.

VIF vant 2-1. Bjarne scoret det andre målet og blei dermed også matchvinner!

Bjarne er den eneste VIF-spilleren som har fått 10 poeng på VG's spillerbørs noen gang. Det fikk han for sin prestasjon på Bislett mot Fredrikstad i 1963. Han ble også kåret av VG til Årets Spiller i 1963 og var således den aller første som fikk VG-kruset. Ingen annen VIF-spiller er hittil kåret til Årets Spiller.

I kretser nær meg sies det at grunnsolide Bamse kun fikk 3 landskamper var at enkelte gamle kjemper hadde klippekort på stopperjobben lang tid etter deres zenith. Teorien virker plausibel, selv om jeg er for ung til å ha erfart dette. Det jeg fikk erfare var en spontantur til Fredrikstad for å se onkel i aksjon 26.5.1963. VIF vant 3-1 og jeg lå begge veier bak på hattehylla i onkels boble, 5 år gammel.

Bjarne er også blant dem som fikk med seg flest bylagskamper som var populære midt i forrige århundre.

Du kan fortsatt av og til se Bamse gå omkring i Kampens gater på en av sine turer, for han har i mange tiår bodd ett steinkast fra VIFs treningsbane på Valle.

Per Kristian Hansen

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
31	1	2	3	4	5	6	7
32	8	9	10	11	12	13	14
33	15	16	17	18	19	20	21
34	22	23	24	25	26	27	28
35	29	30	31				

September

Foto fra Kampørnposten

Birger Steen og Kampørn

Birger Steen spilte syv landskamper, hvorav de to første som Kampørn-medlem. Birger fikk imidlertid en historisk debut på landslaget. Det skjedde 10. oktober 1926 i en av de to A-landskampene som Norge har spilt i Fredrikstad. Kampen gikk mot Polen, som vant 4-3. Men foruten Birger Steen debuterte Tippet Johansen – den senere så legendariske målvakten fra Vålerenga. Men kampen kom ikke i historiebøkene bare på grunn av Tippet debut, men mer på grunn av at dette oppjøret mot Polen er det første idrettsstevne som ble overført i norsk radio.

Det var før NRKs tid og det daværende Kringkastingsselskapet A/S hadde året i forveien fått konsesjon til å sende fra Oslo-området, det ville si en radius innenfor 15 mil fra Oslo. Det var den senere redaktør av Aftenposten, Einar Diesen som var referent – og det hele var så vellykket at fotballreportasjer i radio var kommet for å bli. Så var altså Kampørns Birger Steen med på et virkelig historisk sus. Vi skal heller ikke glemme at Birger Steen scoret

to av de tre norske målene i denne matchen mot Polen. Det norske laget var imidlertid svært reservespekkt og gjorde en forholdsvis svak innsats, og da vi møtte Danmark i den neste landskampen våren 1927 var Birger Steen en av de svært få fra Fredrikstadkampen som fikk fornyet tillit. Ja, Tippet måtte vente i nesten tre år før han fikk sin neste sjanse på landslaget.

Per Jorsett

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
35				1	2	3	4
36	5	6	7	8	9	10	11
37	12	13	14	15	16	17	18
38	19	20	21	22	23	24	25
39	26	27	28	29	30		

Foto: Byarkivet

Jordal Amfi

Jordal Amfi ble bygget til de olympiske vinterleker i Oslo i 1952. Anlegget var hovedarena for den olympiske ishockeyturneringen samt kunstløpskonkurransene. I tillegg til OL har Jordal vært arena for ishockey-VM (A-VM i 1958 og 1999 og B-VM i 1989 og 2004), og banen er dessuten landskamparena.

Jordal Amfi fremsto som et meget moderne anlegg da det sto ferdig i 1951. Den usymmetriske formen kommer av at amfiet ble anlagt i gropen etter det nedlagte Jordal Teglverk. Tilskuerkapasiteten var til å begynne med 9.000 personer. Den ble senere økt til 11.000, mens dagens anlegg tar omtrent 5.000 tilskuere.

Jordal Amfi var opprinnelig et utendørs anlegg. Etter Sonja Henies isshow i 1955 (se mars måned) tilbød hun seg å sponse tak over anlegget. Tilbudet ble imidlertid avslått da man mente det ville ødelegge arkitekturen, og det var ikke før i 1972 at taket kom på plass. Frem til taket ble bygget ble den asfalterte banen benyttet til håndball i sommerhalvåret.

En av forutsetningene for å bygge Jordal Amfi var at anlegget skulle åpne for allsidig bruk der det i

tillegg til idrett skulle være scene for friluftsteater, konserter og andre kulturarrangementer. Det ble særlig de første årene arrangert en rekke konserter på Jordal, ikke minst nordisk mesterskap i rock som ble sett av mer enn titusen ungdommer både i 1958 og 1959. I dag benyttes Jordal Amfi, sammen med den tilstøtende Ungdomshallen (innviet i 1988), i første rekke til ishockey, men også til kunstløp, bandy, kjelkehockey og frigåing.

Gro Aschim

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
39						1	2
40	3	4	5	6	7	8	9
41	10	11	12	13	14	15	16
42	17	18	19	20	21	22	23
43	24	25	26	27	28	29	30
44	31						

November

Foto: Utlånt fra Kampen skole

Glade Oslomestre i ishockey

Her er gutta fra Kampen skole som i 1970 slo knock-out på jevnaldrende elever fra andre grunnskoler i hovedstaden. Tittelen de tretten utvalgte kunne smykke seg med var intet mindre enn Oslomestre.

Stor heder og ære fulgte alltid med når Kampen-elevene gjorde det bra i sport og idrett. Dagen etter finalekampen i ishockey ble denne seieren behørig markert på skolen. En av elevene forteller at rektor i storefri stilte seg opp på trappa opp til «bessa»: – Her ble hele laget ropt opp. En etter en måtte vi gå opp trappa og motta diplommet som beviste at her var en Oslomester, mimrer en av datidens ferske mestre.

De fleste på dette skolelaget fra 1970 var 13 år gamle, og ble hentet fra avgangsklassene som på denne tida var 6. klasse. Fra 7. klasse ble elevene overført til ungdomsskolen.

Ishockey har i alle år vært en østkantidrett i hovedstaden. Kampen om titlene har som oftest stått mellom skolene Kampen, Vålerenga, Gamlebyen, Rosenhoff, Hasle Løren og Manglerud.

Langt de fleste på skolelaget på Kampen spilte også for Kampørn, klubben som var enerådende i bydelen og som på denne tida hadde lokaler i en liten kjeller øverst i Norderhovgata.

Flere kjente landslagspillere i ishockey har som smågutter og guttespillere vært mestre for Kampen skole og

Kampørn. De mest kjente er nok Morten Johansen og Morten Sætreng som spilte aktivt fra midt på 1960-tallet og helt fram mot 1990. Oppmann for skolelaget i ishockey på sekstitallet het for øvrig Jon Herwig Carlsen, senere kjent og beryktet sportkommentator i NRK (se mai måned).

Her er navnene på de glade mestrene: 1. Jostein Bjørndal, 2. Roald Skaar, 3. Bjørn Svendsen, 4. Alf-Rune Hagen, 5. Lars Jørn Karlsen, 6. Tom Wadstrøm, 7. Per Erling Olsen (som inntil for få år siden var trener for den kjente spydkasteren og OL-mesteren Trine Lise Hattestad), 8. Jørn Olsen, 9. Pål Tveten, 10. Kay Marigård, 11. Kai Jansen, 12. Morten Andersson og 13. Vidar Johansen.

Arne Bjørndal

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
44		1	2	3	4	5	6
45	7	8	9	10	11	12	13
46	14	15	16	17	18	19	20
47	21	22	23	24	25	26	27
48	28	29	30				

Desember

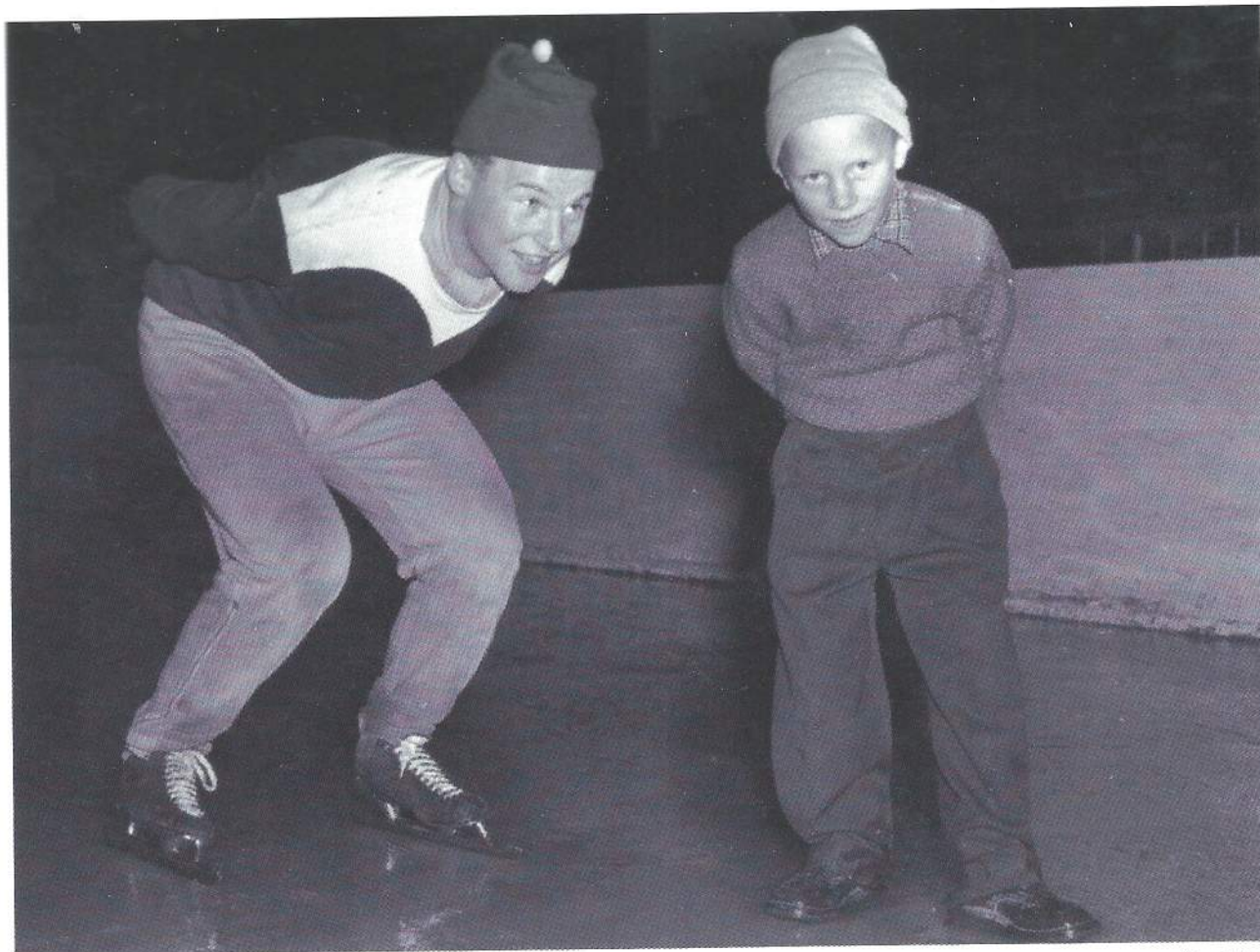

Foto: Privat

Kupper'n og Jordal

Året er 1963. Skøytekongen fra Hertug Skulesgate trener på Jordal Idrettsplass. Banen var islagt fra desember, og Knut Johannessen og de andre fra Arbeidernes Skøyteklubb satser mot en ny skøytesesong. OL i Innsbruck og VM i Helsingfors er Knuts store mål. For mannen bak slagordet «sølv er nederlag», var målet klart: gull begge steder. Han skulle gå sin siste sesong i 64, og ville sette et verdig punktum.

12. desember ble en travel dag for Knut. Hans kone Anne Lise hadde født en datter. Deres andre jente Siri ble født den dagen. Og Knut var på sykehuset, og derfra bar det rett til Jordal for skøyetrening. Der skjedde det som fikk hele skøyte-Norge til å holde pusten: Kupper'n ble skadet og havnet på sykehus. Han fikk skøytespissen fra en kompis inn i kneet.

«3 av 4 i familien Johannessen på sykehus» skrev avisene. Knut på Ullevål, de to andre på Aker.

Men allerede 2. juledag var Knut med i skøytestevne igjen. Og resten er historie: Det ble gull på 5000 m i OL og gull i VM. Skøytekongen fra Kampen kunne legge opp.

Lasse Solberg

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
48				1	2	3	4
49	5	6	7	8	9	10	11
50	12	13	14	15	16	17	18
51	19	20	21	22	23	24	25
52	26	27	28	29	30	31	

25. Første juledag 26. Andre juledag